

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010035
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921010035.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.02.2022

rozhodol:

Obžalovaný C. J., nar. XX.XX.XXXX vo C. R. T., trvale
bytom I. N., R. XXX/XX, adresa
na doručovanie písomností C. R. T.,
P. XXX/XX

je vinný, že

ako zákonný otec si v mieste bydliska, ako ani nikde inde, neplní zákonnú povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru mal. S. B. K., nar. XX.XX.XXXX, vyplývajúcu mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Zbierky zákonov, a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť bola uložená rozsudkom Okresného súdu v Mladej Boleslave pod číslom konania 25 Nc 1696/2010-11 z 07.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2010, a to prispievať na výživu maloletej S. B. K. sumou 4000 CZK vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, prechodne F. XXX, ktoré výživné bolo rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/29/2020 zo dňa 19.03.2021 znížené na sumu 80,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 21.02.2020, pričom si túto svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca január 2019 až doposiaľ, čím dlhuje na bežnom výživnom za obdobie od januára 2019 do februára 2020 vrátane sumu vo výške 21.980,54CZK, a za obdobie od marca 2020 doposiaľ, sumu 690,- €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 207 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 27.01.2021 obžalobu na obžalovaného C. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom v priebehu konania došlo k zníženiu výživného zo sumy 4.000,- CZK na sumu 80,- € mesačne vždy do 15. dňa počnúc od 21.02.2020, pričom dlh na výživnom bol počítaný aj po dátume 21.02.2020 vo výške 4.000,- CZK za jeden mesiac.

Konajúci súd vydal dňa 05.02.2021 trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov.

Proti trestnému rozkazu podala odpor prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci.

Obžalovaný v konaní uviedol, že si je vedomý svojej zákonnej povinnosti vyživovať dcéru I. D., táto povinnosť mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu v Mladej Boleslavy, vo výške 4.000,- CZK, od mesiaca január 2019 až doposiaľ zobrali spoločne s bývalou priateľkou pôžičky z nebankových spoločností, vo výške spolu asi 90.000,- CZK, ktoré pôžičky spláca on, potvrdil, že v roku 2019 neposielal bývalej priateľke pravidelne peniaze, nakoľko nemal prácu, celkovo jej v roku 2019 poslal asi 600,- €, za rok 2020 jej taktiež neposielal peniaze, pretože nemal pravidelný a stály príjem, momentálne je taktiež bez práce a príjem má z brigád, a to mesačne nejakých 600,- €.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Uviedol, že podal na tunajšom súde návrh na zníženie výživného a toto mu bolo znížené, na sumu 80,- €, pričom od februára roku 2021 platil okrem bežného výživného vo výške 80,- € aj nejaké sumy navyše.

Z výsluchu svedkyne K. V. vyplýva, že obžalovaný v roku 2019 a 2020 neplatil pravidelne výživné na maloletú dcéru, uviedla však, že od februára 2021 platí bežné aj dlžné výživné vo výške 80,- € mesačne, niekedy v niektorých mesiacoch uhradza aj sumu nad 80,- €.

Z rodného listu I. D. J., vydaného Slovenskou republikou Ministerstvom vnútra 21.07.2010 vyplýva, že matkou maloletého dieťaťa je matka K. C., nar. XX.XX.XXXX a otcom C. J., nar. XX.XX.XXXX.

Z rozsudku Okresného súdu v Mladej Boleslave sp. zn. 25 Nc 1696/2010 zo dňa 07.12.2010 vyplýva, že maloletá I. D. J. sa zveruje do výchovy matky a otec sa zaväzuje s účinnosťou od 01.11.2010 prispievať na jej výživu čiastkou 4.000,- Kč, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z potvrdenia o návšteve školy vydaného Základnou školou v Čerhove vyplýva, že I. D. J. je v školskom roku 2020/2021 žiačkou 5. triedy.

Z prehľadu platenia výživného vyplýva, že od januára 2019 do decembra 2020 obžalovaný uhradil výživné vo výške 4.000,- Kč v mesiacoch januára, februára, marec 2019, január 2020, v mesiacoch júl až december 2019 a august až december 2020 neuhradil na výživnom žiadnu sumu a v mesiacoch apríl, máj a jún 2019 uhradil sumu 2.651,90 Kč dvakrát a raz sumu 1.325,95 Kč, v apríli a v júni 2020 uhradil výživné vo výške 1.856,33 Kč, v mesiaci máj 2020 sumu 1.047,40 Kč, v júli 2020 sumu 1.325,95 Kč a v mesiacoch február, marec vždy sumu 2.651,90 Kč.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/29/2020 zo dňa 19.03.2021 vyplýva, že otec C. J. bol zaviazaný platiť na maloletú I. D. J. sumu 80,- € mesačne vždy do 15. dňa počnúc od 21.02.2020.

Z listinných dôkazov predložených v konaní tak obžalovaným ako aj oprávnenou osobou, ktorá poberá výživné, vyplýva, že od mesiaca február 2021 do mesiaca február 2022 uhradil obžalovaný na maloleté dieťa za 13 mesiacov sumy vo výškach 6x 80,- €, 6x 100,- € a raz sumu, a to 18.02.2022 vo výške 150,-

€, čiže od 08.02.2021 uhrádzal vždy dlžné výživné a v niektorých mesiacoch uhradil sumu vyššiu, než je výška výživného stanoveného obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trebišov od februára 2020.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného k dnešnému dňu predstavuje suma dlžného výživného od januára 2019 k dátumu rozhodovania sumu 21.980,54 CZK a sumu 690,- €.

Zo správy o povesti Obce Sečovská Polianka na obžalovaného vyplýva, že má jedno dieťa I. D. J., v obci má slušnú povesť, neboli zo strany občanov vznesené žiadne pripomienky na jeho správanie a nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného vyplýva, že tento doposiaľ nespáchal žiaden priestupok.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti dvakrát odsúdený, a to v roku 2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy, hľadá sa naň akoby nebol odsúdený, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/42/2018.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/42/2018 vyplýva, že rozsudkom právoplatným 15.10.2018 bol obžalovaný C. J. uznaný vinný z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, boli mu zároveň uložené povinnosti podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy, pretože od januára 2019 doposiaľ neplní pravidelne svoju vyživovaciu povinnosť, teda najmenej dva mesiace v období dvoch rokov túto povinnosť uloženú mu zákonom a rozsudkami Okresného súdu Mladá Boleslav a Okresného súdu Trebišov, neplní. Pokiaľ ide o formu zavinenia, ide o nedbanlivostný trestný čin, pretože nebolo preukázané, že by obžalovaný počas celej tejto doby bol zamestnaný a úmyselne sa vyhýbal neplneniu vyživovacej povinnosti. Z prehľadu platenia výživného je zrejmé, že vyživovaciu povinnosť v uvedenom období, ktoré k dnešnému dňu predstavuje 38 mesiacov, neplnil iba počas obdobia trinástich mesiacov, vo zvyšných mesiacoch bežné výživné plnil, je pravdou, že vo viacerých prípadoch sa stalo tak, že zaplatil neúplné výživné, ale od mesiaca február 2021 až doposiaľ, čiže posledných 13 mesiacov, bežné výživné riadne plnil a v siedmych prípadoch za posledný rok uhrádzal toto výživné nad rámec bežného výživného, čím znížil sumu dlžného výživného za celé obdobie, z čoho vyplýva, že nemožno obžalovanému vycíť úmyselné konanie.

Obžalovaný sa nepriznal k spáchaniu skutku, ale v podstate ani netvrdil, že skutok nespáchal, nevedno preto, prečo obžalovaný nevyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku, zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčený svedkyňou K. V., ako aj prehľadom plnenia, resp. neplnenia vyživovacej povinnosti.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy, pretože za inkriminované obdobie neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, z jeho strany išlo o nedbanlivostný trestný čin. Pri ukladaní trestu súd zobral do úvahy jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený a preto podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a upravená trestná sadzba pri absencii poľahčujúcich okolností predstavuje 8 mesiacov až 2 roky a súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, teda v dolnej polovici trestnej sadzby a výkon trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov. Súd pri ukladaní trestu zobral do úvahy najmä skutočnosť, že posledných 13 mesiacov plní pravidelne vyživovaciu povinnosť a v siedmych prípadoch aj nad rámec bežného výživného, čím takto ponížil celkové dlžné výživné za celé inkriminované obdobie, je pravdou, že obžalovaný páchal trestnú činnosť, teda neplnil vyživovaciu povinnosť aj počas plynutia skúšobnej doby podmienenčného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/42/2018, v tomto prípade však ide o nedbanlivostný trestný čin a podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona súd nebol povinný uložiť obžalovanému za takýchto okolností nepodmienenčný trest odňatia slobody. Súd prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti iba dvakrát odsúdený, v prvom prípade platí, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený

a v druhom prípade počas plynutia skúšobnej doby sa dopustil charakterovo úplne rozličného trestného konania. Súd sa domnieva, že za uvedených okolností, najmä pri snahe obžalovaného platiť výživné, a to tak bežné, ako čiastočne aj dlžné výživné, má platenie výživného prednosť pred represiou voči jeho osobe, súd bral do úvahy predovšetkým zreteľ a potreby maloletého dieťaťa, v prípade uloženia nepodmienečného trestu, čo by malo za následok opätovné prerušenie platenia výživného obžalovaným a išlo by o rozhodnutie zjavne pre obžalovaného demotivujúce a v podstate aj ubližujúce potrebám maloletého dieťaťa, preto súd vychádzajúc zo všetkých okolností prípadu sa domnieva, že takéto rozhodnutie je nateraz postačujúce, preto uložil obžalovanému iba podmienečný trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.